

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ JUDr. Ž. B.**, bývajúcej v B., **2/ R. G.**, bývajúceho v B., **3/ M. J.**, bývajúcej v M. a **4/ D. P.**, bývajúcej v L., proti žalovaným **1/ Slovenskej republike – Ministerstvo financií Slovenskej republiky**, Bratislava, Štefanovičova 5, **2/ Slovenskej republike – Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Bratislava, Pribinova 2, **3/ Slovenskej republike – Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, Bratislava, Župné námestie 13 a **4/ Slovenskej republike – Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky**, Bratislava, Mierová 19, o náhradu škody, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 8 C 449/2004, o dovolaní žalobkyne 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. mája 2007, sp.zn. 5 Co 324/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/ - 4/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I (súd prvého stupňa) rozsudkom zo 7. apríla 2006, č.k. 8 C 449/2004-141 zamietol žalobu žalobcov 1/ - 4/, ktorou sa domáhali náhrady škody podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Žalovaným 1/ - 4/ nepriznal náhradu trov konania.

Na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ Krajský súd v Bratislave (odvolací súd) rozsudkom z 29. mája 2007, sp.zn. 5 Co 324/2006 rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa

žalobkyne 1/ potvrdil a v časti týkajúcej sa žalobcu 2/ odvolacie konanie zastavil. Žalovaným 1/ - 4/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Svoje potvrdzujúce rozhodnutie odôvodnil tým, že v danej veci chýba jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti štátu podľa zákona č. 58/1969 Zb., a to nesprávny úradný postup v rámci plnení úloh štátnych orgánov. Konanie o odvolaní žalobcu 2/ zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za tento opravný prostriedok.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa 1/ dovolanie. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec „prikázať na ďalšie konanie“ z dôvodu, že sudy nižších stupňov pochybili pri právnom posúdení veci. Okrem iného tiež uviedla, že „prvostupňový súd v rozhodnutí konštatoval, že návrh bol podaný predčasne (vzhľadom na prebiehajúce konkurzné konanie – ktorého ukončenie je rozhodujúce pre uplatnenie skutočnej výšky náhrady škody podľa § 22 zák. č. 58/1969 Zb.), nič mu však nebránilo, aby žalobu zamietol, aj keď (vzhľadom na litispendenciu) mohol, resp. mal túto odmietnuť.“ Podľa žalobkyne 1/ ani odvolací súd „nezhodnotil dôsledok litispendencie“.

Žalovaný 2/ navrhol podané dovolanie zamietnuť, pretože žalobkyňa 1/ neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali ňou tvrdenu nečinnosť štátnych orgánov vo vzťahu k tzv. nebankovým subjektom.

Žalovaní 1/, 3/, 4/ sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) s právnickým vzdelaním (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, pretože právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu možno napadnúť dovolaním len pokiaľ to pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Ak dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého

stupňa, je prípustné len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Napokon, dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného vo veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.).

Žalobkyňou 1/ napadnutý rozsudok nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 – 3 O.s.p., pretože ním bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd v ňom nevyslovil prípustnosť dovolania a vo veci dovolací súd doteraz nerozhodol.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Dospel však k záveru, že konanie odvolacieho súdu a jeho rozhodnutie takouto vadou nie sú postihnuté.

Pokiaľ žalobkyňa 1/ tým, že v dovolaní uviedla, že „prvostupňový súd v rozhodnutí konštatoval, že návrh bol podaný predčasne (vzhľadom na prebiehajúce konkurzné konanie – ktorého ukončenie je rozhodujúce pre uplatnenie skutočnej výšky náhrady škody podľa § 22 zák. č. 58/1969 Zb.), nič mu však nebránilo, aby žalobu zamietol, aj keď (vzhľadom na litispendenciu) mohol, resp. mal túto odmietnuť“ a že ani odvolací súd „nezhodnotil dôsledok litispendencie“, chcela azda namietat' vadu konania súdov nižších stupňov podľa § 237 písm. d/ O.s.p. (v tej istej veci sa už prv začalo konanie), dovolací súd poznamenáva, že prekážka prv začatého konania (litispendencia), ustanovená v § 83 O.s.p., bráni tomu, aby na súde (súdoch) v Slovenskej republike prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť vecí je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa

uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O prekážku litispendencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti vecí. Uplatnenie pohľadávky v konkurze proti dlžníkovi v úpadku nie je konaním v tej istej veci, o ktorej sa konalo v predmetnom občianskoprávnom sporovom konaní.

Dovolanie žalobkyne 1/ teda nie je prípustné ani podľa § 237 O.s.p.

Pokiaľ žalobkyňa 1/ v dovolaní namieta, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalobkyne 1/ boli opodstatnené, nimi uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil na zistený skutkový stav správny právny predpis a či ho aj správne aplikoval, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad ale v danej veci nejde

Keďže ustanovenia § 237, § 238 ods. 1 – 3 O.s.p. dovolanie žalobkyne 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. mája 2007 sp.zn. 5 Co 324/2006 nepripúšťajú, bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p.

Vzhľadom na uvedené, dovolacie konanie sa obmedzilo iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyňi 1/, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im ale napriek tomu náhradu trov konania nepriznal, pretože v dovolacom konaní im žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

Bratislave 20. marca 2008

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: